

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2000

N:o 151—156

SISÄLLYS

N:o		Sivu
151	Valtioneuvoston päätös emolehmissä vuodelta 1999 maksettavasta kansallisesta lisäpalkkiosta	437
152	Valtioneuvoston päätös perunantuotannolle vuodelta 2000 maksettavasta kansallisesta tuesta	439
153	Maa- ja metsätalousministeriön päätös perunanviljelijälle maksettavan kansallisen tuen ehdoista	442
154	Maa- ja metsätalousministeriön päätös Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien peltoalaan ja eläimiin perustuvien suorien tukien horisontaaliehdoista	443
155	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän hallinnosta ja valvonnasta	448
156	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	452

N:o 151

Valtioneuvoston päätös

emolehmissä vuodelta 1999 maksettavasta kansallisesta lisäpalkkiosta

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Valtioneuvosto on, eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen varat, maa- ja metsätalousministeriöstä tapahtuneesta esittelystä päättänyt:

1 §

Yleistä

Viljelijälle maksetaan vuonna 1999 omistuksessa tai hallinnassa olleiden emolehmien lukumäärän perusteella valtion talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen varatuista varoista kansallista lisäpalkkiota siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §

Tuen perusteet

Lisäpalkkiota maksetaan ilman eri hakemusta sen eläinmäärän perusteella, jonka mukaan viljelijälle on maksettu Euroopan

unionin varoista maksettavaa emolehmäpalkkiota vuoden 1999 osalta.

Lisäpalkkion suuruus on 179 markkaa emolehmää kohti.

3 §

Lisäpalkkion maksatus

Maa- ja metsätalousministeriö päättää lisäpalkkion maksatuksesta.

4 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä päätöksessä tarkoitettun lisäpalkkion

hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun palkkion takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 23 päivänä helmikuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 152

Valtioneuvoston päätös
perunantuotannolle vuodelta 2000 maksettavasta kansallisesta tuesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Valtioneuvosto on, eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen varat, maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Yleistä

Valtion talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitettua määrärahaa voidaan vuosittain käyttää perunantuotannon tukeen siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

Valtioneuvosto päättää vuosittain määrärahan suuruuden, joka voidaan käyttää tässä päätöksessä tarkoitetun tuen maksamiseen.

Vuodelta 2000 tässä päätöksessä tarkoitettuun tukeen voidaan käyttää valtion varoja enintään 42 miljoonaa markkaa.

Perunan tuotantoalaan perustuvan tuen lisäksi voidaan edellä 3 momentissa mainitun määrärahan rajoissa käyttää tukivaroja enintään 4 prosenttia perunantuotannon tutkimusta ja laadun parantamista tarkoittaviin toimiin maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämällä tavalla.

2 §

Puolisot

Tässä päätöksessä tarkoitetaan *puolisolla* aviopuolisoina ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle viljelijälle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 1999 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisömistajana tai yhdessä vanhempiensa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikai-

sempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiselle myös sellaiselle tuen hakijalle, joka ei täytä 3 §:n 3 momentissa mainittua edellytystä.

4 §

Tukeen oikeutettu viljely

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan maksaa kasvinsuojelurekisteriin merkitylle perunanviljelijälle, joka viljelee perunaa markkinoitavaksi yli kahden hehtaarin alalla. Jos viljelijä viljelee perunaa vain katteen alla varhaisperunaksi, tukea voidaan maksaa yli yhden hehtaarin alalta.

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea ei makseta tärkkelyksen valmistukseen käytetylle perunalle.

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Tukikelpoiseksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa lain muuttamisesta (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Maa- ja metsätalousministeriö voi asettaa perunantuotannon kehittämiseen liittyviä ehtoja tuen maksamiselle.

5 §

Tuen suuruus

Maa- ja metsätalousministeriö määrää vuosittain pinta-alayksiköltä maksettavan tuen suuruuden.

Tuki voidaan määrätä suuremmaksi viljelijöille, jotka ovat tehneet kirjallisen viljelysopimuksen tuotannon markkinoinnista. Tuen määrän on oltava sama kaikille sopimuksen tehneille viljelijöille ja sen on oltava riippumaton perunan käyttötarkoituksesta.

Tuen määrä voi olla enintään 2 900 markkaa hehtaarilta.

6 §

Tuen suuruudesta päättäminen

Maa- ja metsätalousministeriö tekee vuo-

sittain 31 päivään lokakuuta mennessä päätöksen edellä 5 §:ssä tarkoitettua tuen suuruudesta. Ministeriön tulee ottaa päätöstä tehdessään huomioon perunan markkinatilanne.

7 §

Tuen hakeminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea koskeva hakemus ja 5 §:ssä tarkoitettu kirjallinen viljelysopimus on toimitettava viimeistään 26 päivänä toukokuuta 2000 sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella perunanviljelyä harjoittavan maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos tilalla ei ole talouskeskusta, toimitetaan hakemus maaseutuelinkeinoviranomaiselle siihen kuntaan, jonka alueella pääosa tilan pelloista sijaitsee.

Postissa saapunut hakemus katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos hakemuksen sisältävä postilähetys on viimeistään kysymyksessä olevana viimeisenä hakupäivänä leimattu postissa toimivaltaiselle maaseutuelinkeinoviranomaiselle osoitettuna.

8 §

Tuen maksaminen

Tuen maksamisesta päättää sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jolle edellä 7 §:ssä tarkoitettu hakemus on jätetty. Pienin maksettava tuen määrä on 1 000 markkaa.

9 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien hallinnoimisessa noudatetaan oikaisun, maksetun tuen takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

10 §

Tuen alentaminen ja epäminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) tukea koskeva hakemus tai 5 §:ssä tarkoitettu kirjallinen viljelysopimus on saapunut viranomaiselle myöhässä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuen alentamisesta ja epäämisestä.

11 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tar-

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

kempia säännöksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 23 päivänä helmikuuta 2000.

Tällä päätöksellä kumotaan 11 päivänä huhtikuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös perunantuotannolle maksettavasta kansallisesta tuesta (255/1996) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 153

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
perunanviljelijälle maksettavan kansallisen tuen ehdoista**

Annettu Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on perunantuotannolle maksettavasta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (152/2000) 4 §:n nojalla, neuvoteltuaan asiasta maatalouden tuottajajärjestöjen kanssa päättänyt:

1 §

Tuotannossa käytettävää siemenperunaa koskeva ehto

Tuen saamisen ehtona on, että perunan istutukseen käytetään siemenperunan markkinoinnista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (24/1994) tarkoitettua sertifioitua siemenperunaa taikka siitä enintään yhden kerran omalla tilalla lisättyä siemenperunaa.

2 §

Kirjalliseen sopimukseen perustuva korkeampi tuki

Kirjallisella viljelysopimuksella tuotetun perunan markkinoimisesta maksetaan 700 markkaa korkeampi tuki kuin ilman sopi-

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 2000

musta viljelystä ja markkinoidusta perunas-ta.

Korkeampaan tukeen oikeuttaa sopimus, joka on tehty ehdolla, että

— koko sopimusosalta saatava sato toimitetaan sopimuskumppanille, tai

— vähintään 20 000 kilon hehtaarisadon mukaan laskettava määrä toimitetaan sopimuskumppanille. Jälkimmäisessä tapauksessa korotettu tuki maksetaan kuitenkin vain pinta-alalta, joka sanotun satotason mukaan laskien tarvitaan sovitun määrän tuottamiseen. Katteenalaisen varhaisperunan osalta tuki määrätään 10 000 kilon hehtaarisadon mukaan.

3 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 23 päivänä helmikuuta 2000.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousylitarkastaja Pertti Kokkonen

N:o 154

Maa- ja metsätalousministeriön päätös**Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamien peltoalaan ja eläimiin perustuvien suorien tukien horisontaaliehdoista**

Annettu Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2, 3 ja 11 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1259/1999, jäljempänä *horisontaaliasetus*, säädettyjen edellytysten soveltamista seuraavissa tukijärjestelmissä ja markkinajärjestelyissä, jäljempänä *tukijärjestelmä*, sekä niiden alaisissa tuissa ja palkkioissa:

1) tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä *peltokasviasetus*;

a) peltokasvien tuki viljoille, valkuaiskasveille, öljykasveille, öljypellavalle, säilörehunurmelle ja kesannolle;

2) pellava- ja hampunalan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1308/70;

a) kuitupellavan tuotantotuki (viljelijöille maksettava osuus);

b) kuituhampun tuotantotuki;

3) vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92;

a) tärkeysperunan tasausmaksu;

4) naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999;

a) sonnipalkkio;

b) härkäpalkkio (kuohitun sonnin palkkio);

c) emolehmäpalkkio (mukaan lukien hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio yhteisrahoitustapauksissa);

d) laajaperäistämispalkkio ja siihen liittyvä vuoristoalueen lypsylehmäpalkkio;

e) teurastuspalkkio ja lisätuki;

5) lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2467/98;

a) uuhipalkkio;

b) luonnonhaittakorvaukseen oikeuttavalla alueella kasvatettujen uuhien lisäpalkkio; sekä

Neuvoston asetus (EY) N:o 1259/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 113, neuvoston asetus (EY) N:o 1251/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 1, neuvoston asetus (ETY) N:o 1308/70; EYVL N:o L 146, 4.7.1970, s. 1, neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92; EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21, neuvoston asetus (EY) N:o 1254/1999; EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 21, neuvoston asetus (EY) N:o 2467/98; EYVL N:o L 312, 20.11.1998, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 2799/98; EYVL N:o L 349, 24.12.1998, s. 1

6) maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2799/98;

a) tasaustuki.

2 §

Määritelmä

Tässä päätöksessä vesistöllä tarkoitetaan vesilain (264/1961) 1 luvun 1 ja 2 §:ssä tarkoitettua vesistöä.

2 luku

Kasvinviljely ja kesannot

3 §

Peltoalaan perustuvien tukien ja kesannon ympäristöehdot

Edellä 1 §:ssä mainittujen peltoalaan perustuvien tukien ja tarkkelysperunan tasausmaksun saamiseksi on 1 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin kuuluvien kasvien viljelyssä ja kesannoinnissa noudatettava 4—9 §:ssä tarkoitettuja ympäristöehtoja.

4 §

Kasvinsuojeluaineet ja lannoitteet

Jos kasvulohkolla käytetään lannoitteita, niitä on käytettävä siten, että valmistajan antamia käyttösuosituksia ei ylitetä, noudatetaan huolellisuutta ja valmistekohtaisia mahdollisia käyttörajoituksia.

Jos kasvulohkolla käytetään kasvinsuojeluaineita, niitä on käytettävä siten, että myyntipäällyksmerkintöjen käyttömääriä ei ylitetä, noudatetaan huolellisuutta ja valmistekohtaisia mahdollisia käyttörajoituksia.

Kesantolohkon rikkakasvien kemiallinen torjunta on mahdollista aikaisintaan kesäkuun 15 päivänä.

5 §

Hukkakauran torjunta

Jos kasvulohkolla esiintyy hukkakauraa, kasvusto on niitettävä hyvissä ajoin ennen

hukkakauran röyhylle tuloa tai hukkakaurayksilöt on kerättävä tai hukkakaura on torjuttava muutoin hukkakauran torjunnasta annetussa laissa (178/1976) säädetyllä tavalla.

6 §

Pientareet ja niiden hoito

Kasvulohkon vesistöön tai valtaojaan rajoittuvalla osalla on oltava noin 60 senttimetrin levyinen muokkaamaton piennar, jolle ei levitetä lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita.

Rikkakasvien ja hukkakauran pesäketorjunta on mahdollista maatalouden ympäristötuen ehtojen mukaisesti.

7 §

Kesantolohkon kasvipeitteisyys

Kesantolohkon vesistöön rajoittuvalla osalla on oltava vähintään kolmen metrin leveydeltä kasvipeitteistä kesantoa, ellei muutoin ole olemassa tämän levyistä rantakasvustoa.

Tärkeillä vedenhankintaan varatuilla alueilla, I- ja II- luokan pohjavesialueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla kesannointi on toteutettava pääsääntöisesti kasvipeitteisenä kesantona.

Kesannon ylittäessä 30 prosenttia tilan perusalasta 30 prosentin ylittävä osuus kesannoinnista on toteutettava kasvipeitteisenä viher-, riistalaidun- tai maisemakesantona taikka non food -kesantona. Perusalalla tarkoitetaan peltokasviasetuksessa tarkoitettujen peltokasvien ja säilörehunurmen sekä peltokasvien tukijärjestelmään liittyvän kesannon yhteisalaa.

8 §

Typensitojakasvien osuus kesantolohkon kasvustosta

Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta perustettavan kasvipeitteisen kesannon siemenseoksen painosta enintään 40 prosenttia voi olla typensitojakasvien siementä. Typensitojakasveilla tarkoitetaan apiloita, virvoja, sini-mailasta ja vuohenhernettä.

Jos kasvipeitteisenä kesantona on aiemmin perustettu nurmilohko, edellytetään vuonna 1998 ja sen jälkeen perustettujen kasvustojen osalta, että niiden perustamisessa on käytetty siemenseosta, jonka painosta enintään 40 prosenttia on ollut typensitojakasvien siementä.

9 §

Maisemanhoito ja monipuolisuuden ylläpitäminen kesantolohkolla

Kesantolohkon viljelyolojen säilyttämiseksi kasvipeitteisen kesantolohkon, lukuun ottamatta riistalaidun- ja maisemakasveilla perustettuja kesantolohkoja sekä non food-kesantoja, kasvusto on niitettävä kolmantena kesantovuonna ja tämän jälkeen kaikkina vuosina, jolloin lohko on edelleen kesantona.

Kesantolohkon viljelyolojen säilyttämiseksi muun kuin kasvipeitteisen kesantolohkon kasvusto ja kasvipeitteisen riistalaidun- ja maisemakasveilla perustetun kesantolohkon kasvusto on niitettävä aina, kun niitto on rikkaruohojen tai vesakontorjunnan kannalta tarpeellista.

Niitto on suoritettava viimeistään kyseisen vuoden elokuun 31 päivänä. Niitto on tehtävä niin, ettei lintujen pesimistä häiritä.

3 luku

Kotieläintuotanto

10 §

Kotieläintuotannon ympäristöehdot

Kotieläintuotannossa on 1 §:n 4 ja 5 kohdassa mainittujen eläinpalkkioiden saamiseksi noudatettava seuraavia rehulohkon laidunnusta ja hoitoa koskevia ympäristöehtoja:

1) rehulohkoa ei saa ylilaiduntaa siten, että sen kasvipeite tuhoutuu laiduntamisen takia muualta kuin eläinten kulkureiteiltä ja juoto-, ruokailu- ja kokoontumispaikoilta;

2) jos rehulohkon alilaidunnus vaarantaa avoimen viljelymaiseman säilymisen, rehulohko on niitettävä tarvittaessa;

3) jos kivisyys estää 2 kohdassa tarkoitetun niiton, rehulohkoa on muutoin hoidetta-

va vähintään joka viides vuosi siten, että avoin viljelymaisema säilyy;

4) jos I- ja II- luokan pohjavesialueilla laidunnetaan, pohjavesien suojeleminen on otettava huomioon;

5) jos rehulohkolla käytetään lannoitteita, niitä on käytettävä siten, että valmistajan antamia käyttösuosituksia ei ylitetä, noudatetaan huolellisuutta ja valmistekohtaisia mahdollisia käyttörajoituksia;

6) jos rehulohkolla käytetään kasvinsuojeluaineita, niitä on käytettävä siten, että myyntipäälysmerkintöjen käyttömääriä ei ylitetä, noudatetaan huolellisuutta ja valmistekohtaisia mahdollisia käyttörajoituksia;

7) ympäristöhaittojen vähentämiseksi rehulohkon vesistöön tai valtaojaan rajoittuvalla osalla on oltava noin 60 senttimetrin levyinen piennar, jolle ei levitetä lannoitteita eikä kasvinsuojeluaineita; sekä

8) jos rehulohkolla esiintyy hukkakauraa, kasvusto on niitettävä hyvissä ajoin ennen hukkakauran röyhylle tuloa tai hukkakaurayksilöt on kerättävä tai hukkakaura on torjuttava muutoin hukkakauran torjunnasta annetussa laissa (178/1976) säädetyllä tavalla.

Pientareilla rikkakasvien ja hukkakauran pesäketorjunta on mahdollista maatalouden ympäristötuen ehtojen mukaisesti.

11 §

Eläintiheys lannanlevitykseen käytettävissä olevaa peltoalaa kohti

Tilan nautaeläinten ja palkkiohakemuksen kohteena olevien uuhien perusteella laskettava kalenterivuoden keskimääräinen eläintiheys voi olla enintään 2,3 eläinyksikköä tilan tukihakemuksessa ilmoitettua maatalouskäytössä olevaa hehtaaria ja mahdollista lannanlevitykseen käytettävissä olevaa sopimusalaa kohti.

Tilan hallinnassa olevat metsälaitumet ja muut vastaavat laiduntamiseen soveltuvat alat voidaan lisätä tilan maatalouskäytössä olevaan alaan.

Eläinyksiköt lasketaan naudanniha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1254/1999 käytettyjen muuntolukujen mukaan. Eläinyksilöt lasketaan samalla tavalla kuin laajaperäistämispalkkiossa.

4 luku

Ympäristöehtojen laiminlyönnin seuraamukset

12 §

Kasvinviljely ja kesannot

Jos tuottaja ei noudata kasvinviljelylle ja kesannoinnille asetettuja ympäristöehtoja jonkun lohkon osalta, 1 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien perusteella maksettavia tukia alennetaan tämän kasvu- lohkon osalta 500 markkaa hehtaarilta. Tasaustuki maksetaan alennetun tukimäärän perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset tukien alentamisesta.

Jos 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kasvi- peitteisyysvaatimus ei toteudu, tukea alennetaan summalla, joka saadaan kertomalla se kesantoala, joka ei täytä kasvipeitteisyysvaatimusta 500 markalla hehtaarilta.

Jos tuottaja järjestelmällisesti jättää noudattamatta asetettuja ympäristöehtoja tai ympäristöehtojen rikkominen on törkeää, 1 §:n 1—3 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien perusteella suoritettavia tukia ei makseta kyseiseltä kasvu- lohkolta.

13 §

Kotieläintuotanto

Kotieläintuotannolle 11 §:ssä asetetun eläintiheysrajoituksen noudattamatta jättäminen alentaa 1 §:n 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien perusteella maksettavia palkkioita 10 prosentilla. Tasaustuki maksetaan alennetun tukimäärän perusteella. Jos eläintiheyden ylitys ei ole merkittävä tai pitkäaikainen, ylityksestä annetaan vuonna 2000 vain huomautus.

Jos tuottaja ei noudata rehulohkolle asetettuja ympäristöehtoja jonkun lohkon osalta, alennetaan niitä palkkioita, joiden perusteena kyseinen rehulohko on, yhteensä 500 markalla hehtaarilta. Tasaustuki maksetaan alennetun tukimäärän perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset palkkioiden alentamisesta.

Jos tuottaja järjestelmällisesti jättää noudattamatta asetettuja ympäristöehtoja tai ympäristöehtojen rikkominen on törkeää, 1 §:n 4—6 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmien

perusteella suoritettavia palkkioita ei makseta tuottajalle.

5 luku

Maksurajoitukset

14 §

Perusteet tuen maksamatta jättämiselle

Horisontaaliasetuksen 7 artiklan tarkoittamat perusteet tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien ja palkkioiden maksamatta jättämiselle ovat seuraavat:

1) tuottaja on ilmoittanut hakemuksessa tahallaan tai törkeästi tuottamuksesta virheellisiä tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) ilmenee, että tuottaja kohtelee eläimiä eläinsuojelusäännösten vastaisesti;

4) laajaperäistämispalkkion saamiseksi tehdyt tuotantojärjestelyt; tai

5) on ilmeistä, että tuotantotoiminta on järjestetty vain tukien saamiseksi eikä myynti- ja markkinakelpoisten tuotteiden tuottamiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat säännökset tuen epäämistä.

6 luku

Erinäiset säännökset

15 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen suoraan tukea koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

16 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

17 §

Voimaantulo

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä päätös tulee voimaan 23 päivänä helmikuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 155

Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän hallinnosta ja valvonnasta

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä *peltokasviasetus*, sovellettaessa noudatettavaa peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoinnin yhdenmennyttä hallinto- ja valvontajärjestelmää, jäljempänä *yhdenmennyttä järjestelmää*.

Yhdenmennyttä järjestelmästä säädetään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmennyttä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92, jäljempänä *hallintoasetus*. Yhdenmennyttä järjestelmästä säädetään lisäksi tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmennyttä hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3887/92, jäljempänä *soveltamisasetus*.

2 §

Peltokasvituen hakeminen vuonna 2000

Hakemus peltokasvien ja säilörehunurmen pinta-alatuen, jäljempänä *peltokasvituki*, sekä näihin liittyvän kesannointikorvauksen saamiseksi (*tukihakemus*) on toimitettava 13 §:ssä tarkoitetulle viranomaiselle viimeistään 26 päivänä toukokuuta 2000. Tukihakemuksen mukana on toimitettava tarvittavat liitteet.

Tukihakemus on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeilla numero 101A, 101B, 102A ja 102B vuodelle 2000 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2000 vahvistaman kaavan mukaisilla atk-tulosteilla. Tukihakemusta ei voida toimittaa ilman esitäytettyä tai muulla tavoin täytettyä peruslohkolomaketta numero 102A.

Jos edellisen vuoden jälkeen peruslohkoja on jaettu, yhdistetty tai poistettu pysyvästi käytöstä taikka uusia peruslohkoja on perus-

Neuvoston asetus (EY) N:o 1251/1999, EYVL N:o L 160, 26.6.1999, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 2704/1999, EYVL N:o L 327, 21.12.1999, s. 12, neuvoston asetus (ETY) N:o 3508/92, EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 165/94, EYVL N:o L 24, 29.1.1994, s. 6, neuvoston asetus (EY) N:o 3233/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 13, neuvoston asetus (EY) N:o 3235/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16, neuvoston asetus (EY) N:o 2466/96, EYVL N:o L 335, 24.12.1996, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 820/97, EYVL N:o L 117, 7.5.1997, s. 1, neuvoston asetus (EY) N:o 1036/1999, EYVL N:o L 127, 21.5.1999, s. 4, komission asetus (EY) N:o 2714/1999, EYVL N:o L 327, 21.12.1999, s. 33, komission asetus (ETY) N:o 3887/92, EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36, komission asetus (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3, komission asetus (EY) N:o 1648/95, EYVL N:o L 156, 7.7.1995, s. 27, komission asetus (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2, komission asetus (EY) N:o 1678/98, EYVL N:o L 212, 30.7.1998, s. 23, komission asetus (EY) N:o 2801/1999, EYVL N:o L 340, 31.12.1999, s. 29

tettu tai peruslohkojen hallinnassa on tapahtunut muutoksia, on lisäksi toimitettava maa- ja metsätalousministeriön lomake numero 102C vuodelle 2000 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2000 vahvistaman kaavan mukainen atk-tuloste.

3 §

Lohkojen merkitseminen

Hakijan on merkittävä tukihakemukseen kaikki uudet, muuttuneet ja muuttumattomina maatalouskäytössä säilyneet perus- ja kasvulohkot numeroin ja kirjaintunnistein.

Peruslohkolla tarkoitetaan maatalaan kuuluvaa peltoaluetta tai muuta maatalousaluetta, jota rajaavat vesistö, piirioja, valtaoja, tie, metsä, tuotantoalueen raja, kunnan raja tai muu vastaava. Peruslohko käsittää vain yhden maankäyttölajin ja kuuluu vain yhdelle maatilalle lukuun ottamatta maa- ja metsätalousministeriön erikseen määrittämiä tapauksia. Peruslohkot on merkittävä hakemuslomakkeisiin viranomaisten niille antamin tunnuksin tai U-lohkoina.

Hallintoasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu kasvulohko on enintään peruslohkon suuruinen, ja se liittyy aina yhteen peruslohkoon. Kunkin peruslohkon kasvulohkot on merkittävä aakkosin A:sta alkaen.

4 §

Pinta-alojen ilmoitustarkkuus

Perus- ja kasvulohkojen viljellyt ja viljelemättömät pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella.

5 §

Hallinnon hyväksymät pinta-alat

Soveltamisasetuksen 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hallinnon hyväksymiä pinta-aloja ovat hallinnon suorittamassa toisen vaiheen valvonnassa takymetrillä, GPS-laitteella tai vastaavalla mittaustarkkuudella mitatut pinta-alat.

Jos 1 momentissa tarkoitettuja mittausloksia ei ole käytettävissä, hallinnon hyväksymiä pinta-aloja ovat viimeiset digitoidut pinta-alat, joista on toimitettu tieto tuottajalle ennen tukihakemuksen jättämistä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen digitoi-

tujen pinta-alojen osalta poikkeuksen muodostavat lohkot, joiden pinta-alaero valvontamittauksessa todettuun pinta-alaan on yli puolitoistakertainen tai peruslohkoa ei ole jaettu kasvulohkoihin mittaustarkkuuden rajoissa oikein.

6 §

Pienin tuettava kasvulohko

Pienin kasvulohko, jolle voidaan hakea ja maksaa peltokasvitukea tai joka voidaan hyväksyä rehualaksi, on 0,05 hehtaaria.

7 §

Karttaliite

Tukihakemukseen on liitettävä kartta, jos:

1) tuottaja haluaa muutosta sellaisen peruslohkon digitointiin, joka on tullut tuottajan omistukseen tai hallintaan edellisen vuoden jälkeen;

2) peruslohkon rajoissa on tapahtunut muutos verrattuna edelliseen tuottajalle toimitettuun digitoituun peruslohkokarttaan;

3) tukea haetaan uudelle tai sellaiselle viljellylle peruslohkolle, jota ei ole aiemmin digitoitu; taikka

4) talouskeskuksen sijainti on muuttunut.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa kartassa tulee näkyä kysymyksessä oleva peruslohko ja kaikki sen rajat.

Tukihakemuksen karttaliitteeksi hyväksytään jäljennös tulostetuista digitoiduista peruslohkokartoista mittakaavassa 1:5 000. Jollei tällaista jäljennöstä ole, hyväksytään jäljennös ortokartoista, joiden päällä on rajaelementti, mittakaavassa 1:5 000 ja jäljennös peruskartoista, joihin on merkitty kiinteistörajat, mittakaavassa 1:10 000.

8 §

Ilmoitus kylvöaloista vuonna 2000

Viljelyalojen muutoksia koskeva ilmoitus kylvöaloista on toimitettava 13 §:ssä tarkoitettulle viranomaiselle viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2000.

Ilmoitus kylvöaloista on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 117 vuodelle 2000 tai maa- ja metsätalousministeriön vuodelle 2000 vahvistaman kaavan mukaisella atk-tulosteella.

9 §

Myöhästyneenä toimitettu hakemus tai ilmoitus

Myöhästyneenä toimitetun tukihakemuksen, tukihakemuksen liitteen tai kylvöalailmoituksen perusteella maksettavasta peltokasvituesta ja siihen liittyvästä kesannointikorvauksesta tehdään vähennykset sen mukaan kuin siitä säädetään soveltamisasetuksen 8 artiklassa.

10 §

Peruslohkon tuen hakijaa koskevat muutosmahdollisuudet hakuajan jälkeen

Soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina erityistapauksina hyväksytään hakijan kuolema, avioliitto ja yhtiömuodon muutokset sekä peruslohkojen ostot, myynnit ja vuokraukset. Näissä tapauksissa peltokasvituki voidaan maksaa muulle kuin hakijalle yksittäiseltä peruslohkolta, jos 13 §:ssä tarkoitettu viranomaiselle toimitetaan asiaa koskevat selvitykset ja lomakkeet numero 117 ja 102C viimeistään 15 päivänä kesäkuuta.

Uudelle omistajalle tai haltijalle peltokasvituki voidaan maksaa ainoastaan ensimmäisen tuen hakijan ilmoittamille peruslohkoille sen mukaan kuin siitä säädetään soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa.

Maatila ja hakija määrittellään muutosmahdollisuutta sovellettaessa sen mukaan kuin siitä säädetään hallintoasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa.

11 §

Lohkon poistaminen tukihakemuksesta

Lohko tai lohkon osa voidaan poistaa tukihakemuksesta. Poistosta on ilmoitettava kirjallisesti 13 §:ssä tarkoitettu viranomaiselle ennen soveltamisasetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja valvontayhteydenottoja.

12 §

Koko tilan hallinnan siirto

Soveltamisasetuksen 14 a artiklassa tarkoi-

tetussa tukihakemuksen jättämisen jälkeen ja ennen peltokasvituen maksatusta tapahtuvassa koko tilan hallinnan siirrossa tuki maksetaan tilanpidon jatkajalle.

Jäljempänä 13 §:ssä tarkoitettu viranomaiselle on toimitettava asiaa koskevat selvitykset ja lomakkeet numero 156 ja 102C viimeistään 11 päivänä syyskuuta.

13 §

Tukihakemusten toimittaminen

Tukihakemus ja selvitykset liitteineen on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilan talouskeskus sijaitsee. Jos tilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan maaseutuelinkeinoviranomaiselle siihen kuntaan, jonka alueella pääosa tilan pelloista sijaitsee.

Postitse toimitettu tukihakemus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos hakemuksen sisältävä postilähetys on viimeisenä hakupäivänä leimattu postissa toimivaltaiselle maaseutuelinkeinoviranomaiselle osoitettuna.

14 §

Valvonnan mittaustarckuus

Peltokasvituen ja kesannointikorvauksen valvonnassa ja väärinkäytöstä aiheutuvia seuraamuksia määrättäessä sovelletaan komission ohjeistusta ja kansallisissa maanmittaustoimissa käytettävää mittaustarckuutta.

15 §

Peltokasvituen vähimmäismäärä

Peltokasvitukea ei myönnetä, jos sen määrä on 50 euroa tai vähemmän.

16 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Tuottajan on säilytettävä peltokasvituen hakemiseen liittyvät asiakirjat vähintään hakuvuoden sekä sitä seuraavien kolmen kalenterivuoden ajan.

17 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen

tekemään päätökseen peltokasvitukea ja siihen liittyvää kesannointikorvausta koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

18 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvit-

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2000

taessa säännöksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

19 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 23 päivänä helmikuuta 2000.

Ennen päätöksen voimaantumista voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 156

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on kotieläinjalostuslain (794/1993) ja hevostalouslain (796/1993) nojalla antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp eläinten keinollisen lisääntymisen harjoittamisen edellytyksistä	22/00	15.2.2000	1.3.2000

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisan-
katu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tauno Junttila